

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 174/2025-10

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Ivana Fiačana (sudca spravodajca) a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], t. č. Ústav na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou, zastúpeného JUDr. Martinom Kanásom, advokátom, Školská 3, Nitra, proti príkazu Okresného súdu Galanta sp. zn. 14T/48/2022 z 18. októbra 2024 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 29T/116/2014 z 29. októbra 2014, uzneseníu Okresného súdu Trnava sp. zn. 6PP/126/2017 z 30. júla 2020 a uzneseníu Krajského súdu v Trnave sp. zn. 3Tos/4/2021 z 19. januára 2021 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 13. decembra 2024 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na osobnú slobodu podľa čl. 17 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) príkazom okresného súdu, ako aj predchádzajúcimi rozhodnutiami súdov označenými v záhlaví tohto uznesenia. Okrem toho sťažovateľ požaduje náhradu trov konania.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ bol uznesením Okresného súdu Galanta sp. zn. 17Tp/34/2022 z 24. mája 2022 v spojení s uznesením krajského súdu zo 7. júna 2022 v dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku vzatý do väzby, ktorá začala plynúť od 20. mája 2022. Uznesením okresného súdu sp. zn. 14T/48/2022 z 15. novembra 2022 v spojení s uznesením krajského súdu súd rozhodol o ponechaní sťažovateľa vo väzbe aj po podaní obžaloby pre drogovú trestnú činnosť a uznesením zo 17. februára 2023 okresný súd rozšíril väzbu sťažovateľa aj o dôvod podľa § 71 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku.

3. Sťažovateľ bol v období od 10. marca 2023 do 10. septembra 2023 a od 28. novembra 2023 do 28. marca 2024 prepustený z tejto väzby na výkon trestov odňatia slobody, ktorému boli uložené

v iných trestných konaniach. Uzneseniami okresného súdu sp. zn. 14T/48/2022 z 31. júla 2024 a 3. októbra 2024 bola zamietnutá žiadosť sťažovateľa o prepustenie z väzby na slobodu, zároveň väzba sťažovateľa nebola nahradená dohľadom probačného a mediačného úradníka a nebol prijatý sľub sťažovateľa a ani peňažná záruka.

4. V inej trestnej veci vedenej proti sťažovateľovi na okresnom súde pod sp. zn. 29T/116/2014 bol sťažovateľ rozsudkom z 29. októbra 2014 uznaný vinným zo zločinu falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov podľa § 270 ods. 1 a 2 Trestného zákona a prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 a 2 Trestného zákona, za čo mu bol uložený úhrnný aj súhrnný trest odňatia slobody v trvaní sedem rokov. Sťažovateľ bol uznesením Okresného súdu Trnava sp. zn. 6PP/126/2017 z 19. februára 2018 podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom z 29. októbra 2014 so skúšobnou lehotou štyri roky a probačným dohľadom 18 mesiacov. Okresný súd Trnava rozhodol uznesením z 30. júla 2020 o tom, že sťažovateľ sa v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody neosvedčil a zvyšok trestu odňatia v trvaní jedného roka, troch mesiacov a 17 dní vykoná (ďalej aj „uznesenie o neosvedčení“). Proti tomu podal sťažovateľ sťažnosť, ktorú zamietol krajský súd uznesením sp. zn. 3Tos/4/2021 z 19. januára 2021. Výkon zvyšku trestu mu bol nariadený 18. októbra 2024.

5. Preto okresný súd namietaným príkazom z 18. októbra 2024 prepustil sťažovateľa v väzby a prikázal, aby bol okamžite dodaný do ústavu na výkon trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom okresného súdu z 29. októbra 2014 v spojení s uznesením Okresného súdu Trnava o neosvedčení sa v skúšobnej dobe.

II.

Argumentácia sťažovateľa

6. Sťažovateľ namieta, že mu bol výkon zvyšku trestu odňatia slobody nariadený až 18. októbra 2024, pritom o tom, že sa neosvedčil a má vykonať zvyšok trestu odňatia slobody, bolo rozhodnuté už uznesením o neosvedčení z 30. júla 2020 v spojení s uznesením krajského súdu z 19. januára 2021. Preto nemal byť 24. mája 2022 vzatý do väzby, ale mal mu byť nariadený výkon zvyšku trestu odňatia slobody. Podľa sťažovateľa došlo k porušeniu základného práva podľa čl. 17 ods. 5 ústavy, pričom poukazuje na nález ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 79/00 z 31. mája 2001, v zmysle ktorého súčasťou základného práva podľa čl. 17 ods. 5 ústavy je právo nebyť vo väzbe, pokiaľ sú dané podmienky pre nástup výkonu trestu odňatia slobody.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

7. Podstatou ústavnej sťažnosti je porušenie základného práva na osobnú slobodu podľa čl. 17 ods. 5 ústavy, podľa ktorého má výkon trestu odňatia slobody prednosť pred väzbou. Ústavnou sťažnosťou je napadnutý príkaz na prepustenie a dodanie do výkonu trestu. Sťažnosť smeruje aj proti rozsudku okresného súdu z 29. októbra 2014, ktorým bol sťažovateľovi uložený trest odňatia slobody, ktorého výkon mu bol príkazom nariadený, ako aj proti uzneseniu o neosvedčení z 30. júla 2020 v spojení s uznesením krajského súdu z 19. januára 2021.

III.1. K namietanému príkazu okresného súdu z 18. októbra 2024:

8. O zjavnej neopodstatnenosti návrhu možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom orgánu verejnej moci (súdu) nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, ktorých porušenie sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú možno preto považovať sťažnosť, pri ktorej predbežnom prerokovaní ústavný súd nezistil možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, I. ÚS 110/02, I. ÚS 140/03, IV. ÚS 166/04, IV. ÚS 136/05, III. ÚS 168/05).

9. Sťažovateľ bol v čase vydania namietaného príkazu vo väzbe. Namietanému príkazu predchádzalo zistenie okresného súdu, že v inej trestnej veci sťažovateľa vedenej na okresnom súde pod sp. zn. 29T/116/2014 boli dané podmienky pre nástup na výkon zvyšku uloženého trestu odňatia slobody. To vyplývalo z uznesenia Okresného súdu Trnava o neosvedčení sťažovateľa z 30. júla 2020 v spojení s uznesením krajského súdu z 19. januára 2021. Keďže výkon zvyšku tohto trestu sťažovateľovi stále nebol nariadený, okresný súd tento stav posúdil tak, že u sťažovateľa nie je dôvod na ďalšie trvanie väzby, preto okresný súd namietaným príkazom prepustil sťažovateľa z väzby a nariadil jeho okamžité dodanie na výkon tohto trestu. Namietaný príkaz je výsledkom korektnej aplikácie Trestného poriadku ako podústavnej právnej normy. K odôvodneniu namietaného príkazu nie je potrebné nič dodať, je zrozumiteľné a výstižné. Okresný súd vydaním namietaného príkazu zároveň reflektoval a aplikoval závery vyplývajúce z nálezu ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 79/00 z 31. mája 2001, podľa ktorého má výkon trestu odňatia slobody prednosť pred väzbou. Namietanému príkazu okresného súdu nie je čo vytknúť, a preto nemožno dospieť k záveru o možnom porušení základného práva podľa čl. 17 ods. 5 ústavy.

10. Preto ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa v časti proti namietanému príkazu okresného súdu odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

11. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti vyjadruje nesúhlas s postupom okresného súdu, dôvodiac tým, že nemal byť 24. mája 2022 vzatý do väzby, ale mal mu byť nariadený výkon trestu v zmysle uznesenia o neosvedčení z 30. júla 2020 v spojení s uznesením krajského súdu z 19. januára 2021. K tomu je potrebné uviesť, že sťažovateľ zastúpený advokátom vymedzil petit ústavnej sťažnosti iba proti namietanému príkazu okresného súdu, a nie aj predchádzajúcemu postupu. Ústavný súd je podľa § 45 zákona o ústavnom súde viazaný rozsahom a dôvodmi uvedenými v návrhu na začatie konania, v danom prípade uvedenými v ústavnej sťažnosti. Viazanosť ústavného súdu návrhom na začatie konania sa prejavuje predovšetkým vo viazanosti petitom návrhu na začatie konania, teda tou časťou sťažnosti, v ktorej sťažovateľ špecifikuje, akého rozhodnutia sa od ústavného súdu domáha (§ 43 zákona o ústavnom súde), čím zároveň vymedzí predmet konania pred ústavným súdom z hľadiska požiadavky na poskytnutie ústavnej ochrany. Preto vyjadrenia o nesprávnom postupe okresného súdu, ktoré sťažovateľ uvádza v texte sťažnosti mimo sťažnostného petitu, je potrebné považovať iba za súčasť jeho argumentácie. Vzhľadom na uvedené bol ústavný súd oprávnený posudzovať porušenie základného práva sťažovateľa výlučne namietaným príkazom

okresného súdu na prepustenie a dodanie do výkonu trestu, tak ako ho sťažovateľ označil v petite svojej ústavnej sťažnosti.

III.2. K namietanému rozsudku okresného súdu z 29. októbra 2014, uzneseniu o neosvedčení z 30. júla 2020 v spojení s uznesením krajského súdu z 19. januára 2021:

12. Podľa § 124 zákona o ústavnom súde ústavnú sťažnosť možno podať do dvoch mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Ak rozhodnutie nadobúda právoplatnosť vyhlásením alebo oznámením a ak sa podľa osobitných predpisov zároveň doručuje jeho písomné vyhotovenie, začína lehota plynúť dňom doručenia tohto písomného vyhotovenia sťažovateľovi; ak sa rozhodnutie doručuje len jeho zástupcovi, začína lehota plynúť dňom doručenia písomného vyhotovenia tohto rozhodnutia tomuto zástupcovi...

13. Namietaný rozsudok okresného súdu z 29. októbra 2014 nadobudol právoplatnosť v ten istý deň. Proti namietanému uzneseniu o neosvedčení z 30. júla 2020 podal sťažovateľ sťažnosť, ktorú odôvodnil jeho advokát. Sťažnosť zamietol krajský súd namietaným uznesením z 19. januára 2021. Sťažovateľ ústavnú sťažnosť podal 13. decembra 2024, nepochybne po uplynutí lehoty na podanie ústavnej sťažnosti podľa § 124 zákona o ústavnom súde.

14. Z toho dôvodu bola ústavná sťažnosť podľa § 56 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde v tejto časti odmietnutá ako podaná oneskorene.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. marca 2025

Robert Šorl
predseda senátu